

Banská Bystrica 24.5.2016

PÚV 50050-2011/ÚV 6003/I-41-2016

ROZHODNUTIE

Vo veci návrhu navrhovateľa EBECO, s. r. o., Závodná 958, 027 43 Nižná, zastúpeného v konaní patentovým zástupcom Ing. Ivanom Beličkom, Švermova 21, 974 04 Banská Bystrica (ďalej „navrhovateľ“), na výmaz úžitkového vzoru č. 6003 s názvom „Mechanizmus na pripojenie ťahaného prostriedku k ťažnému zariadeniu ťažného vozidla“ majiteľa Martina Nováka, Kollárova 632/7, 014 01 Bytča, zastúpeného v konaní patentovým zástupcom Ing. Róbertom Porubčanom, Puškinova 19, 900 28 Ivanka pri Dunaji (ďalej „majiteľ“), rozhodol Úrad priemyselného vlastníctva Slovenskej republiky (ďalej „úrad“) podľa § 44 ods. 1 zákona č. 517/2007 Z. z. o úžitkových vzoroch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení zákona č. 495/2008 Z. z. takto:

návrh na výmaz úžitkového vzoru č. 6003 sa zamieta.

Odôvodnenie:

Úradu bol 14.1.2015 doručený návrh na výmaz úžitkového vzoru č. 6003 s názvom „Mechanizmus na pripojenie ťahaného prostriedku k ťažnému zariadeniu ťažného vozidla“ (ďalej aj „napadnutý úžitkový vzor“ alebo aj „napadnuté riešenie“).

Navrhovateľ v podaní návrhu uviedol, že napadnuté riešenie nespĺňa podmienku novosti podľa § 7 zákona č. 517/2007 Z. z. o úžitkových vzoroch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení zákona č. 495/2008 Z. z. (ďalej „zákon o úžitkových vzoroch“) a nie je ani výsledkom vynálezcovskej činnosti podľa § 8 ods. 1 citovaného zákona.

Ako dôkazy voči novosti a vynálezcovskej činnosti navrhovateľ predložil nasledujúce dokumenty: US2006/010723 A1, zverejnený 19.1.2006 (ďalej „D1“), US5209307 A, zverejnený 11.5.1993 (ďalej „D2“), US5930922 A, zverejnený 3.8.1999 (ďalej „D3“), US6134814 A, zverejnený 24.10.2000 (ďalej „D4“) a US6070343 A, zverejnený 6.6.2000 (ďalej „D5“).

Navrhovateľ uviedol, že v dokumente D1 je opísané zariadenie montovateľné na zadnú časť ťažného prostriedku. Z odsekov 49, 50 a 58 a tiež z obrázkov je zrejmé, že zariadenie obsahuje teleskopickú tyč (1a) a (2a) a teleskopickú tyč (považovanú ako oje) (3), kde konce teleskopických tyčí 1a a 2a sú k pluhu pripevnené cez pripevňovacie prostriedky (4) a (5) a oje (3) sú k pluhu (7) pripevnené cez pripevňovacie prostriedky (4) a (8). Teleskopické tyče (1a) a (2a) sú upevnené na vrchnej časti pluhu (7) a oje (3) sú upevnené v spodnej časti pluhu (7).

Ďalej uviedol, že v dokumente D2 je zobrazený a opísaný mechanizmus na upevnenie pluhu na zadnú časť vozidla. Tento mechanizmus je upevnený na vertikálnom kĺbe vozidla. Sklon pluhu je nastaviteľný hydraulickými valcami (102) a (104) a spodok pluhu je opatrený podpornými kolieskami (107) a (109). Tesne nad pluhom je situované rozmetacie zariadenie na posypový materiál.

Vo vzťahu k dokumentu D3 uviedol, že je tu zobrazený a opísaný mechanizmus na pripevnenie pluhu k zadnej časti vozidla, kde pluh má prídavné rozširujúce časti.

K dokumentu D4 uviedol, že je v ňom zobrazený a opísaný mechanizmus na pripevnenie pluhu k zadnej časti vozidla, kde pluh je zložený z dvoch častí a delený vo vertikálnej osi.

Navrhovateľ k dokumentu D5 tiež konštatoval, že je v ňom zobrazený a opísaný mechanizmus na pripevnenie pluhu k zadnej časti vozidla, pričom pluh je zavesený na ťažnom zariadení a cez oje na nastaviteľnú reťaz. Spodná časť pluhu je vybavená kolieskami.

Podľa navrhovateľa je jasné, že v dokumente D1 sú obsiahnuté všetky znaky z prvého nároku, a preto mechanizmus podľa prvého nároku nie je nový.

V dokumente D5 mechanizmus obsahuje oje v tvare „A“, kde na jednom konci je situovaný klb ťažného zariadenia a druhý koniec obsahuje prostriedky na pripevnenie pluhu. Vrchná časť pluhu je opatrená prostriedkami na pripevnenie reťaze. Druhý koniec mechanizmu je pripevnený na zadnú časť vozidla. Na základe uvedeného je podľa navrhovateľa možné tvrdiť, že mechanizmus podľa prvého nároku napadnutého riešenia nespĺňa podmienku vynálezcovskej činnosti, lebo všetky znaky sú identické až na teleskopickú tyč, ktorá je nahradená reťazou. Táto reťaz však funkčne nahrádza teleskopickú tyč, pričom pre odborníka v oblasti techniky je toto riešenie/výmena zrejmé.

Podľa druhého nároku napadnutého riešenia je ťahaným prostriedkom radlica (4), ktorá je vo vrchnej časti vybavená prvkami na pripevnenie teleskopickkej tyče (7), pričom tieto prvky tvoria otvory (3) a spodná časť radlice (4) je vybavená aspoň jedným vodiacim prípravkom (6) na vedenie radlice (4) pri cúvaní.

Podľa dokumentov D1 až D5 je ťahaným prostriedkom radlica/pluh. Pre odborníka v danej oblasti je podľa navrhovateľa zrejmé použitie otvorov na pripevnenie teleskopickkej tyče k pluhu, riešenie teda nie je prekvapujúce a predstavuje bežnú inžiniersku rutinnú činnosť. V dokumentoch D2 a D5 sú na podopretie pluhu použité kolieska, vodiace oko je len alternatíva.

Podľa tretieho nároku napadnutého riešenia je radlica (4) vybavená tretími prípravkami (5) alebo montážnymi prípravkami (9 a 10) na upevnenie závažia na zvýšenie tlaku radlice na čistený podklad, pričom dokument D2 má prítlak radlice riešený hydraulickými valcami. Odborník teda podľa navrhovateľa vedel, že radlica musí byť prítlačaná na čistený podklad a je na to potrebná sila čo je dosiahnuté váhou samotnej radlice alebo zvýšením hmotnosti, a preto pridanie závažia nie je inovatívne ani prevyšujúce rutinnú inžiniersku činnosť.

Podľa štvrtého nároku napadnutého riešenia je radlica dvoj- alebo viacdielna a jednotlivé diely radlice (4) sú navzájom spojené prípravkom (11). Dokument D3 a D4 opisuje aj delenú radlicu, a teda riešenie podľa štvrtého nároku na ochranu nie je nové a nedosahuje potrebnú vynálezcovskú úroveň.

Podľa piateho nároku napadnutého riešenia je vodiacim prípravkom (6) vodiace oko alebo koliesko. Dokument D2 a D5 zobrazuje vodiaci prípravok vo forme kolieska, takže napadnuté riešenie týkajúce sa kolieska nie je nové. Vodiace oko poskytuje tie isté funkcie ako koliesko, a preto k takémuto riešeniu by odborník dospel bežnou inžinierskou činnosťou.

Podľa šiesteho nároku napadnutého úžitkového vzoru radlica (4) je vybavená posýpacím zariadením alebo prostriedkami na ťahanie posýpacieho zariadenia, ktoré môžu byť montované na montážne prvky (9 a 10). V dokumente D2 je opísané zariadenie, kde je spolu s radlicou inštalované aj posýpacie zariadenie, a teda riešenie podľa tohto nároku nie je nové a nie je ním dosiahnutá vynálezcovská činnosť a pre odborníka toto riešenie vyplýva priamo z namietaného dokumentu.

Podľa siedmeho nároku napadnutého úžitkového vzoru ťahaným prostriedkom je prostriedok na posýpanie alebo na rozmetanie alebo na kosenie, oranie, mulčovanie, bránenie, kultiváciu pôdy, kyprenie pôdy, odstránenie machu, prevzdušnenie trávnikov, zametanie alebo na nanášanie farby na jazdený povrch. Z dokumentov D1 až D5 je známe pripojenie pluhu na mechanizmus. Samotným predmetom ochrany je mechanizmus na pripojenie, preto pripojenie akéhokoľvek iného mechanizmu nie je dosahované vynálezcovskou činnosťou. Takúto činnosť je schopná vykonať aj osoba, ktorá nie je odborníkom v danej oblasti techniky.

Podľa ôsmeho nároku napadnutého úžitkového vzoru prvý prípravok (8) je skrutkový spoj alebo čap. Navrhovanie rozoberateľných spojov patrí, podľa navrhovateľa, k bežnej rutinej inžinierskej práci, preto riešenie podľa tohto nároku nie je dostatočne inovatívne.

Podľa deviateho nároku napadnutého úžitkového vzoru v blízkosti teleskopической tyče (7) je tvarovaná časť (7a) na zabránenie deformácie zadného nárazníka ťažného vozidla, a podľa desiateho nároku tvarovaná časť (7a) je vybavená rukávom z mäkkého materiálu na zabránenie poškodenia ťažného vozidla. Keďže teleskopická tyč je montovaná na alebo do blízkosti nárazníka je samozrejmom vecou navrhnúť aj prostriedky na ochranu proti poškodeniu nárazníka, a preto použitie rukáva alebo tvarovanej časti teleskopической tyče neprevyšuje bežnú inžiniersku tvorivú úroveň.

V závere navrhovateľ navrhol, aby úrad napadnutý úžitkový vzor vymazal z registra úžitkových vzorov.

Listom úradu zo 17.2.2015 bol predmetný návrh odoslaný majiteľovi na vyjadrenie.

Majiteľ vo svojom vyjadrení doručenom úradu 24.6.2015 uviedol, že s podaným návrhom na výmaz nesúhlasí, pretože podľa neho vychádza z nesprávneho právneho aj technického posúdenia veci.

Majiteľ doložil prílohu č. 2 (návrh licenčných podmienok), prílohu č. 3 (fotoreportáž) a video na portáli www.youtube.com, na základe ktorých vzniká podľa neho dôvodné podozrenie, že navrhovateľ okopíroval technickú podstatu úžitkového vzoru a poskytol ju svojej materskej spoločnosti (<http://www.ebeco.no/>) na ďalšie komerčné využitie. Podľa majiteľa sa materská spoločnosť prezentuje ako inovatívna spoločnosť, ktorá už desaťročia dodáva rôzne zariadenia pripojiteľné k ťažnému zariadeniu a ak teda nevedeli inovatívni odborníci poskytnúť adekvátne riešenia radlice a až po vzhľadnutí vynálezu majiteľa prišli na vhodné a jednoduché riešenie, tak práve uvedené v zmysle T 109/82, T 555/91 potvrdzuje vynálezcovskú činnosť.

Ďalej pristúpil majiteľ k vysvetleniu pojmov „ťažné zariadenie“ a „ťažné oko“ ťažného zariadenia vozidla pričom uviedol, že ťažné zariadenie sa používa na spojenie ťažného a prípojného vozidla. Výška a poloha spojovacej gule za vozidlom je určená normami. Spojovací bod je vždy tvorený kĺbom, v prípade osobných vozidiel guľovým kĺbom. Guľový kĺb je vždy umiestnený v pozdĺžnej osi ťažného vozidla, pretože mimoosové umiestnenie by spôsobovalo nebezpečné vybočovanie prípojného vozidla.

Kĺbové spojenie s ťahaným vozidlom je nevyhnutné, keďže pripojené vozidlo musí sledovať ťažné vozidlo, aj keď pri zatáčaní ide po vlastnej stope. Ťažné zariadenie, resp. hlavný bod spojenia má uhlovú voľnosť vo všetkých smeroch, obmedzenú interferenciou spojovacej hlavice so spojovacou guľou. V prípade použitia ťažného zariadenia na pripojenie iného predmetu ako vozidla s kolesami spôsobuje táto uhlová voľnosť zásadný problém. Ťahané jednonápravové vozidlo je vďaka vlastnostiam pneumatík smerovo stabilné, napriek použitiu kĺbu s uhlovou voľnosťou nedochádza k vybočovaniu vozidla. Rozdielna situácia nastane pri pripojení prostriedku (napr. pluhu), ktorý nemá pneumatiky, ktoré by zabezpečovali bočné vedenie. V prípade akejkoľvek nerovnosti síl na ľavej a pravej strane radlice dochádza k jej vybočeniu, pretože tá nemá kapacitu na zachytenie bočných síl, pluh je teda smerovo nestabilný.

Pôvodca chcel uvedený problém riešiť tak, aby nemusel vykonať žiadny zásah do konštrukcie ťažného zariadenia, na zmenu ktorého by bola potrebná nová homologizácia a radlica by bola mimo vozidla s takýmto upraveným ťažným zariadením nepoužiteľná. Pôvodca preto uvedený problém vyriešil ďalšou tyčou umiestnenou mimo oja. Problémom ostalo upevnenie ďalšej tyče na vozidlo, pričom nárazník vozidla nebol vhodnou alternatívou. Z uvedeného dôvodu pôvodca zvolil upevnenie na ťažné oko. Umiestnenie ťažného oka je vždy mimo pozdĺžnej stredovej roviny vozidla. Vynález tak využíva dva prvky motorového vozidla na zásadne rozdielne účely ako boli pôvodne určené a zároveň využíva ich vzájomnú priestorovú väzbu.

K samotným namietaným dokumentom majiteľ uviedol, že napríklad dokument D1 opisuje radlicu s tromi vzperami, ktoré majú byť prepojené s nárazníkom pomocou malých navítaných dier alebo malých ôk na nárazníku. Takéto riešenie by však viedlo k odtrhnutiu nárazníka a oká vyčnievajúce z nárazníka by si vyžadovali dodatočné schválenie a majitelia áut by nesúhlasili s vrútaním dier do nárazníka.

Podľa majiteľa je podstatné to, že dokument D1 nenavádza na využitie ťažného zariadenia a ani na zachytenie silového momentu na ramene s ťažným okom vozidla. Už v anotácii sa zdôrazňuje, že sa

nevyužíva ťažné zariadenie, pričom prítomnosť ťažného zariadenia sa v dokumente D1 opisuje v stave techniky ako prejav nedostatku, ktorý má byť dokumentom D1 riešený. V nároku č. 18 sa opätovne zdôrazňuje, že zariadenie sa neprípája na „trailer hitch“, a teda nejde o dokument, ktorý možno použiť na hodnotenie novosti alebo vynálezcovskej činnosti napadnutého riešenia. Podľa majiteľa riešenie podľa D1 nemá žiadnu smerovú stabilitu a kĺbové spojenia na troch vzperách spôsobia, že radlica vybočí do boku aj pri malej bočnej sile. Cúvanie s takto jednoducho zapojenou radlicou je pritom vylúčené.

V tejto súvislosti majiteľ upozornil na to, že v USA si majiteľ môže svoje auto upraviť ľubovoľne, vrátať a skrútkovať oká kdekoľvek, čo však legislatíva v európskych krajinách neumožňuje.

Dokument D1 však neobsahuje všetky znaky hlavného nároku na ochranu, a preto nemôže byť na prekážku novosti. Nedá sa ani odvodiť usporiadanie podľa prvého nároku, keďže sa použitie ťažného zariadenia priam zakazuje.

K namietanému dokumentu D2 majiteľ uviedol, že ide o riešenie s radlicou, ktorá je nesená na dvojici pozdĺžnych ramien. Ramená sú upevnené v držiaku, ktorý je privarený ku koncu rámu vozidla. Podľa majiteľa sa toto riešenie nedá preniesť na osobné vozidlá a neopisuje žiadne ťažné zariadenie, teda zariadenie schopné pripojenia aj odpojenia a ani ťažné oko, slúžiace inak na odtiahnutie iného vozidla.

K ďalšiemu namietanému dokumentu D3 majiteľ uviedol, že v tomto dokumente je ovládací mechanizmus radlice umiestnený na základovej platni, ktorá je pripevnená na vodorovnej nákladovej ploche pick-upu. Uvedené riešenie je tiež podľa majiteľa použiteľné len v amerických podmienkach, kde si majiteľ priskrutkuje rozmernú základovú platňu k podlahe, neopisuje pripojenie k existujúcim prvkom, napr. k ťažnému zariadeniu alebo k ťažnému oku. Naopak podľa riešenia v tomto vynáleze je potrebné sa vyhnúť použitiu ťažného zariadenia (stĺpec 1, riadky 16 až 37).

Ďalší dokument D4 opisuje hydraulické zariadenie na ovládanie zdvihu radlice a podľa majiteľa vôbec nerieši pripojenie k vozidlu.

Podľa majiteľa dokument D5 možno považovať za najbližší stav techniky. Tento dokument opisuje pripojenie radlice s ojom k ťažnému zariadeniu. Táto radlica je vedená kolesami (obr. 9), ktoré majú schopnosť bočného vedenia, zverejnenie neopisuje teleskopickú tyč ani prípravok na upevnenie teleskopickej tyče k ťažnému oku. Riešenie používa reťaz, ktorá však slúži na nastavenie uhla radlice, nie na zachytenie momentovej reakcie, pretože reťaz nie je schopná prenášať tlakové sily. V prípade použitia reťaze by radlica pripojená k ťažnému zariadeniu narazila do zadnej časti ťažného vozidla pri prvom náraze radlice do predmetu na opačnej strane, ako je vedená reťaz. Podľa majiteľa teda ani dokument D5 nepredstavuje stav techniky, ktorý by spochybnil novosť prvého nároku na ochranu.

K hodnoteniu vynálezcovskej činnosti majiteľ využil metódu „problém-riešenie“, pričom ako už uviedol, za najbližší stav techniky považoval dokument D5, ktorý zahŕňa radlicu, oje a prípravok na pripojenie k ťažnému zariadeniu. Podľa majiteľa je objektívnym technickým problémom zabezpečenie priečnej smerovej stability prostriedku bez kolies pri jeho ťahaní klasickým ťažným zariadením, smerová stabilita má byť zaručená aj pri nerovnomernom pozdĺžnom zaťažení na ktorejkoľvek strane prostriedku, pričom riešenie má byť univerzálne pri osobných vozidlách s rôznymi tvarovými a rozmerovými charakteristikami. V prípade dokumentu D5 je smerová stabilita vyriešená dlhým pomerom medzi šírkou vozidla a dĺžkou oja, čím sa dá zabrániť nárazu radlice do nárazníka, čo je podľa majiteľa nepraktické a priestorovo náročné riešenie. Tento dokument pri rutinnom myšlienkovom postupe konštruktéra ponúka riešenie smerovej stability v podobe použitia druhej reťaze na opačnej strane, čo by mohlo byť považované za riešenie vyplývajúce zo stavu techniky zrejším spôsobom, avšak pre druhú reťaz by sa musel vytvoriť dodatočne druhý pripojovací bod na nárazníku, čo je pri osobných vozidlách neuskutočiteľné, pretože nárazník by žiadne zaťaženie nezniesol.

Ďalej sa majiteľ zaoberal možnosťou zámény reťaze za teleskopickú tyč pričom uviedol, že sa zásadne nedá súhlasiť s tvrdením navrhovateľa, že reťaz a teleskopická tyč sú pre odborníka v oblasti techniky zrejme vymeniteľné. Pri vynálezcovskej činnosti sa hodnotí, či posudzovaný znak vyplýva zrejším spôsobom zo stavu techniky a nehodnotí sa to, či pri znalosti posudzovaného vynálezu sa javí stav techniky ako prirodzený predstupeň nového riešenia. Tvrdenie navrhovateľa je príkladom retrospektívneho pohľadu ex post facto analýzy. Majiteľ pritom spomenul judikáty T 24/81, T 564/89 a T 645/92 a upozornil hlavne na prípady, ktoré sa na prvý pohľad prejavujú jednoduchosťou, čo je aj v tomto prípade.

Podľa majiteľa mal navrhovateľ uviesť, kde v dokumente D5 vidí návod na zámenu reťaze za teleskopickú tyč, alebo, že všeobecné vedomosti odborníka zahŕňajú zámenu reťaze a teleskopickú tyč, čo však navrhovateľ neuskutočnil. Poukázal na rozhodnutie T 970/00, kde sťažnostný senát zdôrazňuje, že akékoľvek posúdenie, ktoré ide nad rámec toho, čo odborník vie zo stavu techniky, pričom v stave techniky nemôže byť samotný posudzovaný vynález, je v rozpore so správnym posudzovaním vynálezcovskej činnosti.

Podľa majiteľa zo žiadneho z namietaných dokumentov D1-D5 nevyplýva, že by sa mala reťaz zamieňať za tyč alebo za teleskopickú tyč. Navrhovateľ preukázal typický ex-post prístup, pred ktorým však varujú viaceré judikáty EPO, pretože tyč je schopná prenášať ťah, tlak a do určitej miery aj ohyb, reťaz však môže prenášať len ťah, pričom rozdiel v schopnosti prenášať tlak je zásadný pre funkciu napadnutého riešenia, teda pre zabezpečenie smerovej stability.

Následne majiteľ vymenoval niekoľko použití reťaze vs. tyče, kde nie je možné ich zameniť, resp. nahradiť, napr. v prevodoch je reťaz, ktorá sa nedá nahradiť tyčou, reťaz použitá ako viazací prostriedok sa nedá nahradiť tyčou, reťaz pri kladkostrojoch nie je nahraditeľná tyčou, teleskopická tyč-ako anténa, nie je možné nahradiť reťazou, teleskopická tyč je noha statívu, ktorú nemožno nahradiť reťazou, teleskopická tyč je selfie tyč a nedá sa nahradiť reťazou, teleskopická tyč je napríklad aj rúčka metly a nedá sa nahradiť reťazou a tak podobne.

Podľa majiteľa tento jediný podstatný odlišný znak je dostatočný na preukázanie vynálezcovskej činnosti.

Čo sa týka ďalšieho rozdielu podľa dokumentu D5 majiteľ uviedol, že podľa D5 sa reťaz pripojí k nárazníku, ovínie sa okolo kolíka 72, ktorý vychádza z nárazníka (stĺpec 5, riadok 1 a 2), čo nenavádza na pripojenie mimo nárazníka, alebo dokonca na využitie ťažného oka.

Tretím dôležitým odlišným znakom je podľa majiteľa prípravok na pripojenie k ťažnému oku. Ťažné oko je s ohľadom na svoj účel prispôbené na založenie lana. Tyč nie je možné obmotať okolo oka a nie je možné použiť jednoduchý hák, ktorý by sa pri tlaku z oka vyviekol, preto na spojenie ťažného oka s pevnou štruktúrou tyče je potrebný prípravok s daným mechanizmom.

Podľa majiteľa zistené technické odlišnosti majú podstatný vplyv na vyriešenie objektívneho technického problému, ktorý nemusí byť v spise uvedený a zvyčajne sa definuje až po ustálení najbližšieho stavu techniky. Z uvedeného teda podľa majiteľa vyplýva, že usporiadanie podľa hlavného nároku na ochranu zahŕňa vynálezcovskú činnosť.

Majiteľ ďalej uviedol, že ukotvenie mechanizmu do dvoch nezávislých štruktúr poskytuje vynálezu ďalšiu synergickú výhodu, aj keď v spise nie je uvedená. Touto výhodou je mechanická bezpečnosť. V prípade dokumentu D5 sú oba spojovacie body viazané na nárazník, pričom odtrhnutie nárazníka vedie k strate ťahaného prostriedku. V napadnutom riešení sa používajú dve odlišné štruktúry – ťažné zariadenie, ktoré je silovo odolné pre rôzne prívesné vozíky a ťažné oko, ktoré je od ťažného zariadenia nezávislé a je v podstate nevytrhnutelné z karosérie vozidla.

K závislým nárokom na ochranu majiteľ uviedol, že keďže závislé nároky obsahujú všetky znaky prvého nároku, tak aj závislé nároky spĺňajú kritériá novosti a vynálezcovskej činnosti.

V druhom nároku je definovaná radlica s aspoň jedným vodiacim prípravkom na vedenie radlice pri cúvaní. Žiadny z dokumentov D1 až D5 neopisuje podobný prípravok. Kolieska na radlici sú síce v stave techniky D2 a D5 známe, ale nie je opísaná ich vodiaca funkčnosť pri cúvaní, ktorá závisí so zvolenou geometriou zavesenia, aby sa radlica pri cúvaní nepriečila. Stav techniky nenavádza na použitie závažia na radlici podľa tretieho nároku, ale využíva hydraulicky vyvodzovaný prítlak.

Štvrtý nárok opisuje viacdielnu konštrukciu radlice. Dokumenty D3 a D4 neopisujú viacdielnu radlicu, nedá sa pri prevoze rozdeliť na menšie časti.

Piaty nárok sa viaže na konkrétne vyhotovenie vodiaceho prípravku pri cúvaní, takýto prípravok nie je v stave techniky zverejnený. Šiesty nárok opisuje posýpacie zariadenie pripojené k radlici. Dokument D2

ozrejmuje posýpacie zariadenie, to je však jasne umiestnené mimo radlice, nad ňou, na samostatnom držiaku. Nie je možné nájsť návod na umiestnenie posýpacieho zariadenia priamo na radlici.

Siedmy nárok uvádza rôzne verzie ťahaného prostriedku. V ôsmom nároku sú definované dve vyhotovenia spoja. Samotný skrutkový spoj alebo čap nie je nový, ale tento spoj je definovaný ako prípravok, ktorý spája oje s ťahaným prostriedkom. Tak môže byť ťahaný prostriedok voči oju uložený pevne (skrutkový spoj) alebo otočne (čap). Mäkký rukáv a tvarové prispôbenie konca teleskopickkej tyče súvisí s geometriou ťažného oka, teleskopická tyč sa nemá dotýkať nárazníka. K takejto úprave sa stav techniky nevyjadruje, keďže vôbec nerieši pripojenie k ťažnému oku. Znak v deviatom a desiatom nároku preto nemožno považovať za samozrejímavý.

K výberu namietaných materiálov navrhovateľom majiteľ uviedol, že tieto pochádzajú pravdepodobne z rešeršnej správy PCT prihlášky, pričom však upozornil na fatálnu chybu prekladu, kde je pojem „ťažné zariadenie“ preložený ako „towing device“, čo je v skutočnosti „ťažné oje“. Ťažné zariadenie malo byť preložené ako „trailer hitch“ alebo „car hitch“ alebo ako „hitch“.

Následne sa majiteľ zaoberal rozdielom medzi uvedenými pojmami, k čomu doložil obrázky z google vyhľadávača. Podľa majiteľa tak rešeršný odborník našiel dokumenty D1 až D5 pre úplne odlišný význam prvého nároku, ako je posudzovaný. K uvedenému majiteľ uviedol, že navrhovateľ nedoložil žiadny preklad uvedených zverejnení a ani ich častí.

V závere majiteľ navrhol, aby úrad návrh na výmaz zamietol v plnom rozsahu. Majiteľ uviedol, že sa domnieva, že v zmysle § 45 ods. 5 zákona o úžitkových vzoroch je možné rozhodnúť o zamietnutí návrhu a ponechaní úžitkového vzoru v platnosti v pôvodnom znení aj len na základe písomných podaní účastníkov. V prípade, že sa úrad s týmto názorom nestotožní, majiteľ navrhol ústne pojednávanie a z dôvodu zosúladenia novo definovaného stavu techniky priložil návrh na zmenu nárokov, jeden hlavný a tri pomocné.

Okrem už uvedených príloh č. 2 a 3 (Návrh licenčných poplatkov a fotografie z prezentácie majiteľa, na ktorej navrhovateľ prejavil záujem o vynález) majiteľ doložil aj prílohu č. 4: diplomovú prácu „Ťažné zařízení pro osobní automobil s odnímatelným těžným hákem“ a návrhy upravených nárokov na ochranu (hlavný, prvý, druhý a tretí pomocný návrh).

Správou úradu z 13.7.2015 bolo vyjadrenie majiteľa spolu s návrhom nárokov na ochranu zaslané navrhovateľovi, aby sa k daným skutočnostiam vyjadril.

Navrhovateľ vo svojom podaní z 18.11.2015 uviedol, že poukazovanie majiteľa na reklamu na jeho stránkach je irelevantné.

Navrhovateľ ďalej zdôraznil, že v dokumente D1 je opísané zariadenie montovateľné na zadnú časť ťažného prostriedku. Z odsekov 49, 50 a 58 a tiež z obrázkov je jasné, že zariadenie obsahuje teleskopickú tyč 1a a 2a a teleskopickú tyč (považovanú ako oje) 3, kde jedny konce teleskopických tyčí 1a a 2a sú k pluhu 7 pripevnené cez pripevňovacie prostriedky 4 a 5 a oje 3 je k pluhu pripevnené cez pripevňovacie prostriedky 4 a 8. Teleskopická tyč 1a a 2a sú upevnené na vrchnej časti pluhu 7 a oje 3 je upevnené v spodnej časti pluhu 7. Uvedené teleskopické tyče riešia problém smerového pnutia ťahaného prostriedku, čo je podstatou úžitkového vzoru ako je uvedené vo vyjadrení či v hlavnom nároku, samotné upevnenie týchto tyčí vo vzťahu k samotnému zariadeniu nie je predmetom ochrany tohto zariadenia, a teda nie je podstatné. Aj keď je v nároku 2 uvedené, že tieto upevňovacie tyče sú upevnené pomerne voľne, nie sú úplne voľné, a teda nemôže dôjsť k vybočeniu tak, ako to prezentoval majiteľ.

K US dokumentom navrhovateľ uviedol, že tieto sú stavom techniky, a teda je potrebné ich posudzovať aj keď zákony EÚ alebo Slovenska by takéto riešenia nedovoľovali reálne využiť. To, že nárazníky nie sú schopné niesť zaťaženie je podľa navrhovateľa zavádzajúca informácia, keďže v samotnom dokumente nie je opisované na aký konkrétny druh vozidla zariadenie môžeme pripevňovať, a teda aj samotný nárazník, ktorý je pevne spojený s rámom vozidla môže byť ťažným zariadením.

K dokumentom D2 a D4 navrhovateľ uviedol, že tieto riešia uvedenú problematiku podobným, zložitejším spôsobom.

K dokumentu D3 navrhovateľ uviedol, že ide o mechanizmus na pripavenie pluhu k zadnej časti vozidla, základová platňa je pripavená na vodorovnej nákladovej ploche pick-upu a je oným ťažným zariadením vozidla, pričom piest umožňujúci vertikálnu manipuláciu je upevnený na kĺbe a v tomto prípade dve pomocné ramená zabezpečujú smerovú stabilizáciu ťahaného prostriedku, v tomto prípade pluhu.

Podľa navrhovateľa v dokumente D5 mechanizmus obsahuje oje v tvare A, kde na jednom konci je situovaný kĺb ťažného zariadenia a druhý koniec obsahuje prostriedky na pripavenie pluhu. Vrchná časť pluhu je opatrená prostriedkami na pripavenie spojovacej tyče, čo je uvedené v nároku na ochranu, aj keď vo vyobrazení je variant s reťazou, kde jej druhý koniec je pripavený na zadnú časť vozidla. Podľa navrhovateľa teda mechanizmus podľa prvého nároku nespĺňa podmienku vynálezcovskej činnosti, lebo všetky znaky sú identické.

Navrhovateľ ďalej uviedol, že pre odborníka v danej oblasti techniky je toto riešenie/výmena zrejme a dokument D5 predstavuje stav techniky, ktorý spochybňuje novosť hlavného patentového nároku, keď mechanizmus obsahuje kĺb (36) ťažného zariadenia, ktorý je spojený s ojom (38, 24, 26), kde druhý koniec tohto oja je vybavený prvým prípravkom na pripavenie ťahaného prostriedku (20), potom vrchná časť ťahaného prostriedku je vybavená prvkami na pripavenie teleskopickej tyče (46), potom druhý koniec tejto teleskopickej tyče (46) je vybavený druhým prípravkom na upevnenie reťaze (46) k ťažnému oku alebo príchytu (50) ťažného vozidla.

Čo sa týka vynálezcovskej činnosti navrhovateľ uviedol, že majiteľ sa vo svojom vyjadrení zameril na riešenie smerovej stability ťahaného prostriedku, pričom ale úžitkový vzor predstavuje zariadenie ako také a nie spôsob riešenia smerovej stability tohto zariadenia, smerová stabilita v dokumente D5 je vyriešená ako pomocnými kolieskami tak aj excentrickým umiestnením hlavného oja s doplnením reťaze na dlhšom konci, veľkosťou oka, na ktorej je upravovaný uhol záberu radlice. Únosnosť nárazníkov nie je predmetom ochrany.

Podľa navrhovateľa je smerová stabilita v dokumente D5 vyriešená vodiacimi prvkami (42) a okrem toho dlhým pomerom medzi šírkou vozidla a dĺžkou oja, pričom pri pohybe vozidla cez prípadnú prekážku nemôže dôjsť k poškodeniu vozidla, ale k obídenu, resp. preskočeniu prekážky. Podľa navrhovateľa je toto praktickejšie riešenie, pretože reťaz má za úlohu riešiť ani nie tak smerovú stabilitu ako len uhol radlice voči osi ťahu (v napadnutom riešení to identicky rieši teleskopická tyč). Vyjadrenia majiteľa týkajúce sa upevnenia druhej reťaze sú podľa navrhovateľa nepodstatné a vykonštruované.

K zámene reťaze navrhovateľ uviedol, že vyriešenie smerovej stability takéhoto zariadenia bolo možné ako reťazou (alebo dvoma) tak aj buď hydraulickým piestom na mechanickom základe alebo hydroteleskopickým piestom, ktoré sa bežne používajú na predných radliciach na úpravu horizontálneho uhla radlice v súčasných odhrňáčoch snehu, preto využitie zjednodušenej teleskopickej tyče pri snehovom pluhu ľahkej konštrukcie na udržanie horizontálneho uhla radlice nie je nové a nebolo potrebné žiadne vynálezcovské úsilie.

Taktiež je podľa navrhovateľa známe zdvojenie ramien, pričom dĺžkou jednotlivých ramien sa zabezpečí smerová stabilizácia, resp. horizontálny uhol radlice, keď jedno z ramien je možné považovať za nosné a jedno za pomocné rameno.

K uvedenému tvrdeniu navrhovateľ doložil fotografie.

Podľa navrhovateľa sú ďalšími dôkazmi na prekážku vynálezcovskej činnosti dokumenty zaoberajúce sa prípojnými zariadeniami za ATV (All Terrain Vehicle), kde je pluh zasunutý do ťažného zariadenia automobilu po vybratí jeho guľového čapu, čo mu zabezpečuje ako smerovú stabilitu pomocnými ramenami tak aj horizontálny uhol radlice. Navrhovateľ poukázal na web stránku <http://www.dodgedurango.net/forums/durango-accessories-2004-09/1029-since-we-cannot-use-front-hitch-made-rear-snowplow.html> a <http://quad-moto.sk/eshop/radlice-na-odhrnanie-snehu-na-stvorkolky/speedpoint-radlica-za-stvorkolku?sort=p.model&order=ASC>.

Na základe uvedeného navrhovateľ navrhol, aby úrad napadnutý úžitkový vzor vymazal z registra úžitkových vzorov.

Následne navrhovateľ v podaní z 22.12.2015 uviedol, že trvá na návrhu v celom rozsahu a so stanoviskom majiteľa nesúhlasí. Podľa navrhovateľa toto stanovisko obsahuje zavádzajúce, nepravdivé a čiastočne účelovo skreslené závery a nepodložené a nepravdivé domnienky. Napadnutý úžitkový vzor je len jednoduchou obmenou už existujúcich patentov uvedených v návrhu.

V podaní z 31.3.2016 majiteľ doplnil, že podľa neho poukazovanie na reklamu na stránkach navrhovateľa nie je irelevantné v situácii, ak sa v reklame uvádzajú vlastné tvrdenia navrhovateľa k hodnote vynálezu, ktoré sú protichodné s neskoršími tvrdeniami v samotnom návrhu na výmaz, keď skúmaná prekvapivá jednoduchosť technického riešenia s požadovanými účinkami je v zmysle viacerých judikátov EPO prejavom vynálezcovskej činnosti.

K namietanému dokumentu D1 majiteľ ešte uviedol, že vo vyjadrení k návrhu na výmaz už uviedol dôležité rozdiely medzi napadnutým riešením a dokumentom D1, pričom rozdielne legislatívne podmienky prevádzky motorových vozidiel v USA a v Európe vedú k odlišnej definícii technických úloh a dokument D1 vôbec nerieši priečnu stabilitu zapojenia na ťažnom zariadení.

Podľa majiteľa navrhovateľ účelovo upravuje význam dokumentu D1, keď pojem „strut“ prekladá ako „teleskopická tyč“ a zároveň tiež ako „oja“. Funkcie oja a teleskopickkej tyče sú pritom rozdielne. Podľa majiteľa je zavádzajúce aj tvrdenie navrhovateľa, že napadnutý úžitkový vzor rieši problém smerového pnutia ťahaného prostriedku.

Ďalšie dokumenty D2 a D4 sú pomocné a navrhovateľ žiadnym spôsobom neoslabuje argumentáciu majiteľa v pôvodnom vyjadrení.

K namietanému dokumentu D3 majiteľ uviedol, že navrhovateľ v tomto dokumente považuje základňovú platňu za ťažné zariadenie vozidla, avšak potom nie je zrejmé, ako by sa na takúto plochu pripojil prívesný vozík alebo ťahaný prostriedok, keď samotný tento dokument má za cieľ vyhnúť sa použitiu ťažného zariadenia.

Ďalej majiteľ uviedol, že podľa navrhovateľa napadnuté riešenie predstavuje zariadenie ako také a nie spôsob riešenia smerovej stability tohto zariadenia, čo majiteľ považuje za účelové tvrdenie, pretože mechanizmus, zariadenie má vlastnosti podmienené usporiadaním svojich prvkov, smerová stabilita zariadenia podľa napadnutého riešenia, a teda správanie sa zariadenia pri prevádzke, kinematická a dynamická odozva mechanizmu je určená práve jeho prvkami, ktoré sú v prvom nároku definované v statickom stave. Z toho vyplýva, že vlastnosť zariadenia je inherentnou vlastnosťou, aj keď by nebola vôbec opísaná v úžitkovom vzore. V napadnutom riešení sa pritom priamo uvádza, že teleskopická tyč slúži na zastabilizovanie radlice v ťahanom smere, pričom je zrejmé, že reťazou podľa dokumentu D5 sa takýto účel nedá dosiahnuť, keďže reťaz nedokáže prenášať žiadny tlak.

Podľa majiteľa navrhovateľ vo svojom vyjadrení priamo uviedol (str. 3, záver predposledného odseku), že reťaz má za úlohu riešiť ani nie tak smerovú stabilizáciu, ako len uhol radlice voči osi ťahu. Týmto podľa majiteľa navrhovateľ priamo priznal, že reťaz a teleskopická tyč plnia odlišné funkcie a ich vzájomná zámena nemôže byť považovaná za technický ekvivalent.

K pripojeným obrázkom rôznych radlíc vo vyjadrení navrhovateľa z 18.11.2015 majiteľ uviedol, že tieto si vyžadujú osobitné pripojovacie prvky na strane vozidla a ďalšie znázorňujú riešenie, kde sa musí z ťažného zariadenia vybrať guľový čap, čo si vyžaduje úkony navyše, rozoberanie a skladanie častí ťažného zariadenia. Z uvedeného je podľa majiteľa zrejmé, že riešením smerovej stability sa pri pripojení radlice zaoberali aj iní, pretože smerová stabilita má podstatný vplyv na funkčnosť radlice pri jej zapojení k ťažnému zariadeniu a zabezpečenie stability bez nutnosti demontovania guľového čapu, a teda predloženie týchto obrázkov vypovedá v prospech vynálezcovskej činnosti napadnutého riešenia.

Podľa majiteľa však takéto doplnenie relevantného stavu techniky v rámci konania o výmaze nie je s ohľadom na koncentračnú zásadu prípustné, pričom navrhovateľ ani nepreukázal, že zverejnené riešenia pochádzajú z obdobia pred podaním napadnutého úžitkového vzoru.

V závere majiteľ zdôraznil, že trvá na tom, aby bol návrh na výmaz zamietnutý v plnom rozsahu.

Rozhodnutie úradu sa opiera o nasledovné skutočnosti a dôvody:

Podľa § 52 ods. 2 zákona o úžitkových vzoroch úrad rozhoduje na základe skutkového stavu, zisteného z vykonaných dôkazov, ktoré boli účastníkmi predložené alebo navrhnuté.

Majiteľ predložil úradu ako súčasť svojho vyjadrenia k návrhu na výmaz aj návrhy upravených nárokov na ochranu, ktoré by podľa jeho názoru vyhovovali podmienkam zápisu vo vzťahu k namietaným dokumentom, avšak prednostne navrhol zachovať zapísaný úžitkový vzor v pôvodnom znení, keďže aj pôvodné nároky na ochranu podľa jeho názoru, spĺňajú vo vzťahu k namietaným dokumentom, podmienky zápisu úžitkového vzoru do registra úžitkových vzorov.

Úrad je v rozhodnutí povinný sa vysporiadať so všetkými relevantnými argumentami účastníkov konania a teda aj prípadným navrhovaným upraveným znením nárokov na ochranu. Odôvodnenosť tohto postupu vyplýva jednak zo zásady súčinnosti správneho orgánu s účastníkmi konania v správnom konaní, ktorej vyjadrením je aj to, že správny orgán musí dať príležitosť účastníkom konania, aby mohli svoje práva a záujmy účinne obhajovať, najmä sa vyjadriť k podkladu rozhodnutia, resp. zo zásady materiálnej pravdy, vyjadrením ktorej je tiež povinnosť správneho orgánu zaoberať sa vyjadreniami a argumentmi účastníkov konania, ako podkladmi pre rozhodnutie. Len na základe toho, že sa správny orgán vysporiada aj s argumentmi strán, môže byť vydané rozhodnutie, ktoré je v súlade so zákonom. Pokiaľ správny orgán považuje skutočnosti uvedené účastníkom konania vo vyjadrení za nesprávne a rozhodne sa, že nebude na ne prihliadať, z odôvodnenia rozhodnutia musí byť zrejmé, prečo ich považuje za nesprávne.

Zachovanie uvedeného postupu, t. j. rešpektovanie práva účastníka konania vyjadriť sa k podkladu rozhodnutia s tým, že sa správny orgán týmto vyjadrením ako s jedným z podkladov rozhodnutia zaoberá, čo vyplýva z odôvodnenia rozhodnutia správneho orgánu, je napokon tiež predpokladom naplnenia požiadavky presvedčivosti odôvodnenia rozhodnutia a požiadavky, aby odôvodnenie poskytovalo oporu výroku rozhodnutia.

Podľa § 44 ods. 5 zákona o úžitkových vzoroch, ak sa dôvody zrušenia týkajú úžitkového vzoru čiastočne, úžitkový vzor sa vymaže z registra len v rozsahu primeranom zisteným dôvodom, a to zmenou nárokov na ochranu, opisu alebo výkresov, bez toho, aby zákon určoval, či ide o zmenu navrhnutú majiteľom napadnutého úžitkového vzoru alebo o zmenu vykonanú úradom.

V tejto súvislosti je však zároveň potrebné poukázať na ďalšiu dôležitú skutočnosť, že formulácia nárokov na ochranu v konaní o zápis úžitkového vzoru do registra je výlučne vecou prihlasovateľa. Preto má úrad za to, že aj po zápise do registra v konaní o návrhu na výmaz z dôvodu, že napadnutý úžitkový vzor nespĺňal podmienky na zápis, je potrebné prednostne rešpektovať vôľu majiteľa pokiaľ ide o upravené znenie nárokov na ochranu, za predpokladu, že majiteľom navrhované znenie spĺňa zákonné požiadavky. Presná formulácia nárokov na ochranu pritom môže mať vplyv aj na ďalšie prípadné konania týkajúce sa čiastočne vymazaného úžitkového vzoru, t.j. zapísaného úžitkového vzoru v zmenenom znení.

Vzhľadom na všetky uvedené skutočnosti úrad v predmetnom rozhodnutí prednostne posúdi pôvodne zapísané znenie nárokov na ochranu, vzhľadom na vyjadrenie majiteľa o tom, že prednostne trvá na ponechaní nárokov na ochranu v pôvodnom znení.

Až na základe výsledku tohto posúdenia v prípade, že by znenie pôvodných nárokov na ochranu nespĺňalo podmienku zápisu vzhľadom na namietané dokumenty úrad pristúpi k hodnoteniu, či by majiteľom navrhované zmenené znenie nárokov na ochranu predložené 24.6.2015, vyhovovalo požiadavkám stanoveným zákonom o úžitkových vzoroch ako aj Vyhláškou č. 1/2007 Z. z., ktorou sa vykonáva zákon č. 517/2007 Z. z. o úžitkových vzoroch (ďalej „vyhláška“), a teda či navrhované znenie nárokov na ochranu je dostatočne jasné, stručné a podložené opisom (§ 7 ods. 1 vyhlášky) a zároveň tým, či by takýmto znením nárokov na ochranu nedošlo k rozšíreniu rozsahu ochrany úžitkového vzoru v porovnaní s pôvodne zapísaným úžitkovým vzorom a napokon posúdením, či by takéto obmedzenie rozsahu ochrany bolo primerané zisteným dôvodom na výmaz vyplývajúcim z namietaných dokumentov predložených v predmetnom návrhu na výmaz úžitkového vzoru vo vzťahu k splneniu podmienky novosti, vynálezcovskej činnosti a priemyselnej využiteľnosti (§ 7, § 8 a § 9 zákona o úžitkových vzoroch).

Podľa § 44 ods. 1 zákona o úžitkových vzoroch úrad na návrh tretej osoby vykoná výmaz úžitkového vzoru z registra, ak predmet úžitkového vzoru nie je spôsobilý na ochranu podľa § 4 až 6.

Podľa § 4 zákona o úžitkových vzoroch je technické riešenie spôsobilé na ochranu úžitkovým vzorom, ak je nové, je výsledkom vynálezcovskej činnosti a je priemyselne využiteľné.

Podľa § 7 ods. 1 zákona o úžitkových vzoroch sa technické riešenie považuje za nové, ak nie je súčasťou stavu techniky podľa odsekov 2 až 4.

Podľa § 7 ods. 2 zákona o úžitkových vzoroch sa za stav techniky považuje všetko, čo bolo kdekoľvek pred dňom, od ktorého patrí prihlasovateľovi právo prednosti, sprístupnené verejnosti akýmkoľvek spôsobom.

Podľa § 7 ods. 3 zákona o úžitkových vzoroch sa za stav techniky považuje aj obsah prihlášok a obsah patentových prihlášok podaných v Slovenskej republike so skorším právom prednosti, ak budú v deň, od ktorého patrí prihlasovateľovi právo prednosti, alebo po tomto dni zverejnené vo vestníku úradu. To platí aj pre medzinárodné prihlášky s určením pre Slovenskú republiku a pre európske patentové prihlášky s určením pre Slovenskú republiku.

Podľa § 8 ods. 1 zákona o úžitkových vzoroch sa technické riešenie považuje za výsledok vynálezcovskej činnosti, ak pre odborníka nevyplýva zrejším spôsobom zo stavu techniky.

Podľa § 8 ods. 2 zákona o úžitkových vzoroch sa pri posudzovaní vynálezcovskej činnosti neprihliada na obsah prihlášok, patentových prihlášok, medzinárodných prihlášok a európskych patentových prihlášok, ktoré ku dňu, od ktorého prislúcha prihlasovateľovi právo prednosti, neboli zverejnené.

Podľa § 44 ods. 3 zákona o úžitkových vzoroch má výmaz účinky, akoby úžitkový vzor nebol do registra zapísaný.

Podľa § 45 ods. 1 zákona o úžitkových vzoroch návrh na výmaz musí obsahovať právne a skutkové odôvodnenie a súčasne sa musia predložiť alebo označiť dôkazy, ktoré navrhovateľ výmazu predloží, a o ktoré sa návrh na výmaz opiera. Rozšírenie alebo doplnenie návrhu na výmaz nie je prípustné; na také rozšírenie alebo doplnenie úrad v rámci konania a rozhodovania vo veci neprihliada.

Z obsahu podaného návrhu na výmaz úžitkového vzoru jednoznačne vyplýva, že navrhovateľ podáva návrh na výmaz z dôvodu nesplnenia podmienky novosti a vynálezcovskej činnosti podľa § 44 ods. 1 písm. a) zákona o úžitkových vzoroch.

Každé z týchto kritérií je potrebné hodnotiť samostatne, pričom z celkového hodnotenia musí byť zrejmé, ktoré z kritérií nie je splnené s uvedením dôvodu a s príslušným rozborom dôkazov.

Úžitkový vzor č. 6003 s názvom „Mechанизmus na pripojenie ťahaného prostriedku k ťažnému zariadeniu ťažného vozidla“ bol zapísaný do registra úžitkových vzorov 24.11.2011 s právom prednosti od 29.4.2011 s nasledujúcim znením nárokov na ochranu:

1. Ústrojenstvo na pripojenie ťahaného prostriedku k ťažnému zariadeniu ťažného vozidla, **vyznačujúce sa tým, že** obsahuje kĺb (1) ťažného zariadenia, ktorý je spojený s ojom (2), kde druhý koniec tohto oja (2) je vybavený prvým prípravkom (8) na pripevnenie ťahaného prostriedku, potom vrchná časť ťahaného prostriedku je vybavená prvkami na pripevnenie teleskopической tyče (7), potom druhý koniec tejto teleskopической tyče (7) je vybavený druhým prípravkom na upevnenie teleskopической tyče (7) k ťažnému oku alebo úchytu ťažného vozidla.
2. Ústrojenstvo na pripojenie ťahaného prostriedku k ťažnému zariadeniu ťažného vozidla podľa nároku 1, **vyznačujúce sa tým, že** ťahaným prostriedkom je radlica (4), ktorá je vo vrchnej časti vybavená prvkami na pripevnenie teleskopической tyče (7), pričom tieto prvky sú otvory (3), pričom spodná časť radlice (4) je vybavená aspoň jedným vodiacim prípravkom (6) na vedenie radlice (4) pri cúvaní.
3. Ústrojenstvo na pripojenie ťahaného prostriedku k ťažnému zariadeniu ťažného vozidla podľa nároku 1 alebo 2, **vyznačujúce sa tým, že** radlica (4) je vybavená tretími prípravkami (5) alebo montážnymi prvkami (9 a 10) na upevnenie závažia na zvýšenie tlaku radlice na čistený podklad.
4. Ústrojenstvo na pripojenie ťahaného prostriedku k ťažnému zariadeniu ťažného vozidla podľa nároku 2 alebo 3, **vyznačujúce sa tým, že** radlica (4) je dvoj alebo viacdielna, pričom jednotlivé diely radlice (4) sú navzájom spojené prípravkom (11).

5. Ústrojenstvo na pripojenie ťahaného prostriedku k ťažnému zariadeniu ťažného vozidla podľa ľubovoľnej kombinácie nárokov 2 až 5, **vyznačujúce sa tým, že** vodiacim prípravkom (6) je vodiace oko alebo koliesko.
6. Ústrojenstvo na pripojenie ťahaného prostriedku k ťažnému zariadeniu ťažného vozidla podľa ľubovoľnej kombinácie nárokov 2 až 6, **vyznačujúce sa tým, že** radlica (4) je vybavená posýpacím zariadením alebo prostriedkami na ťahanie posýpacieho zariadenia, ktoré môžu byť montované na montážne prvky (9 a 10).
7. Ústrojenstvo na pripojenie ťahaného prostriedku k ťažnému zariadeniu ťažného vozidla podľa nároku 1, **vyznačujúce sa tým, že** ťahaným prostriedkom je prostriedok na posýpanie alebo prostriedok na rozmetanie alebo prostriedok na kosenie alebo prostriedok na oranie alebo prostriedok na mulčovanie alebo prostriedok na bránenie alebo prostriedok na kultiváciu pôdy alebo prostriedok na kyprenie pôdy alebo prostriedok na odstránenie machu alebo prostriedok na prevzdušnenie trávniká alebo prostriedok na zametanie alebo prostriedok na nanášanie farby na jazdený povrch.
8. Ústrojenstvo na pripojenie ťahaného prostriedku k ťažnému zariadeniu ťažného vozidla podľa ľubovoľnej kombinácie nárokov 1 až 7, **vyznačujúce sa tým, že** prvý prípravok (8) je skrutkový spoj alebo čap.
9. Ústrojenstvo podľa ľubovoľnej kombinácie predchádzajúcich nárokov, **vyznačujúce sa tým, že** v blízkosti druhého konca teleskopickej tyče (7) je tvarovaná časť (7a) na zabránenie deformácie zadného nárazníka ťažného vozidla.
10. Ústrojenstvo podľa ľubovoľnej kombinácie predchádzajúcich nárokov, **vyznačujúce sa tým, že** tvarovaná časť (7a) je vybavená rukávom z mäkkého materiálu na zabránenie poškodenia ťažného vozidla.

Nároky na ochranu úžitkového vzoru vymedzujú predmet, na ktorý je udelená ochrana a opis a prípadne výkresy zapísaného úžitkového vzoru slúžia ako podklad na vysvetlenie jednotlivých znakov technického riešenia.

Pokiaľ ide o dôkazné prostriedky proti novosti napadnutého riešenia, možno namietat' všetkým, čo sa stalo súčasťou stavu techniky pred dátumom prednosti daného napadnutého riešenia, pričom podmienka jasného datovania je nevyhnutná. Ak namietaný dokument nie je vybavený dátumom zverejnenia alebo by mohli v tomto smere vzniknúť pochybnosti je na navrhovateľovi, aby túto skutočnosť objektívne preukázal. Ak navrhovateľ túto skutočnosť nepreukáže, nemôže byť takýto dôkaz vo výmazom konaní úspešne uplatnený.

Pri posudzovaní novosti vynálezu a porovnávaní jeho obsahu s relevantným dokumentom známym zo stavu techniky, sa takéto hodnotenie robí vždy len vzhľadom na obsah jedného dokumentu. Vynález sa nepovažuje za nový, ak sú všetky jeho znaky zverejnené v jednom namietanom dokumente. Pri hodnotení novosti je nevyhnuté posudzovať dokument stavu techniky v jeho úplnosti a nie je prípustné vyvodzovať závery, ktoré sa líšia alebo sú v rozpore s tým, čo je možné z dokumentu rozpoznať, ak je posudzovaný ako celok. Kombinovať informácie známe z viacerých dokumentov nie je možné.

Navrhovateľ v návrhu na výmaz zo 14.1.2015 ako namietané materiály preukazujúce nenovosť napadnutého riešenia predložil nasledujúce dokumenty:

1. US2006/010723 (D1),
2. US5209307 (D2),
3. US5930922 (D3),
4. US6134814 (D4),
5. US6070343 (D5).

Dokument D1 bol zverejnený 19.1.2006, dokument D2 bol zverejnený 11.5.1993, dokument D3 bol zverejnený 3.8.1999, dokument D4 bol zverejnený 24.10.2000 a dokument D5 bol zverejnený 6.6.2000. Všetky uvedené namietané dokumenty boli zverejnené pred dátumom prednosti (29.4.2011) napadnutého riešenia, a teda predstavujú voči napadnutému úžitkovému vzoru relevantný stav techniky.

V namietanom dokumente D1 je popisované upevnenie snežného pluhu (7) za vozidlom, pričom tento sa upevňuje na nárazník alebo kryt nárazníka (11) (vehicle's bumper or bumper cover) prostredníctvom podpier (1a), (2a) a (3). Stredná podpera (3) má na snežnom pluhu (7) upevnenie v strede a nižšie ako ďalšie dve podpery (1a) a (2a) prostredníctvom pripevňovacích prostriedkov (4, 8). Podpery (1a) a (2a) sú upevnené v hornej časti snežného pluhu (7) v bodoch (4) upevňovacími prostriedkami (5). Rozmiestnenie troch

podpier a ich upevnenie má čiastočne vyriešiť smerové vedenie a tiež preklopenie snežného pluhu. Upevňovacie tyče sú k vozidlu upevnené voľne, dostatočná vôľa umožňuje prekonávať malé prekážky (nárok č. 2). Rozsah voľnosti však nie je jednoznačne zrejмый. Všetky podpery (1a, 2a, 3) sú k nárazníku (11) pripojené v pripojovacích bodoch (10) pripojovacími prostriedkami (9). Výhodou uvedeného riešenia má byť aj to, že na ťahanie nie je potrebné ťažné zariadenie (nárok č. 18), resp. na ťažné zariadenie sa nepripája.

Podľa hlavného nezávislého nároku na ochranu napadnutého riešenia je mechanizmus na pripojenie ťahaného prostriedku k vozidlu usporiadaný na pripojenie k ťažnému zariadeniu ťažného vozidla, pretože obsahuje kĺb (1) ťažného zariadenia, ktorý je spojený s ojom (2). Naopak dokument D1 tento podstatný znak hlavného nároku neobsahuje, resp. priamo ho vylučuje a teda z uvedeného dôvodu možno napadnuté riešenie voči riešeniu v dokumente D1 označiť za nové.

Druhý namietaný dokument D2 opisuje pripojenie radlice nesenej na dvojici pozdĺžnych ramien (40), ktoré sú otočne namontované na dosku pripojenú k rámu vozidla. Táto dvojica ramien je doplnená posuvným prvkom upevneným medzi týmito ramenami. Nastavenie sklonu radlice je zabezpečené hydraulickými valcami (102, 104) (obr. 10).

Už z uvedeného popisu niektorých základných znakov riešenia uvedenom v dokumente D2 je zrejмый, že celá konštrukcia mechanizmu na upevnenie ťahaného prostriedku k ťažnému vozidlu je rozdielna ako je to v prípade napadnutého riešenia a tiež je zrejмый, že neobsahuje, resp. nevyužíva kĺb ťažného zariadenia spojený s ojom na možné napojenie na ťažné zariadenie umiestnené na vozidle, a teda dokument D2 neobsahuje aspoň jeden z podstatných znakov napadnutého riešenia, a preto napadnuté riešenie je voči namietanému dokumentu D2 nové.

V namietanom dokumente D3 je navrhnuté upevnenie snežného pluhu na autá typu „pick-up“, pretože ovládací mechanizmus radlice je umiestnený na montážnej doske (16), ktorá sa upevňuje na nákladovú plochu pick-upu. Radlica, resp. snežný pluh (10) je umiestnený na ráme (32), ktorý obsahuje dve paralelné ramená, ktoré pozostávajú z troch segmentov (34, 36 a 38) spolu zvarovaných. Medzi paralelnými ramenami je umiestnený hydraulický valec (28) na ovládanie radlice. K montážnej doske je pripojený prostredníctvom otáčavého čapu (30).

Pri porovnaní namietaného dokumentu D3 voči napadnutému riešeniu je nutné uviesť, že riešenie mechanizmu na upevnenie ťahaného prostriedku k ťažnému vozidlu je v tomto dokumente usporiadané na konkrétny druh vozidla, t.j. na vozidlo s nákladovou plochou. Ťahaný prostriedok nie je teda pripojený k ťažnému zariadeniu vozidla, ale k montážnej doske (16) upevnenej na nákladovej ploche.

Aj v tomto prípade je zrejмый, že celá konštrukcia mechanizmu na upevnenie ťahaného prostriedku (snežného pluhu) k ťažnému vozidlu je rozdielna ako v napadnutom riešení, najmä s ohľadom na to, že využíva konkrétny druh vozidla a jeho konštrukciu (nákladovú plochu). Toto riešenie taktiež neobsahuje, resp. nevyužíva kĺb ťažného zariadenia spojený s ojom na možné napojenie na ťažné zariadenie umiestnené na vozidle, a teda dokument D3 neobsahuje aspoň jeden z podstatných znakov hlavného nároku na ochranu napadnutého riešenia, a preto napadnuté riešenie je voči namietanému dokumentu D3 nové.

Ďalší namietaný dokument D4 rieši najmä hydraulické ovládanie radlice. Toto riešenie sa nezaobera možnosťou využitia ťažného zariadenia vozidla na pripojenie oja s radlicou, a teda neobsahuje jeden z podstatných znakov hlavného nároku na ochranu – kĺb ťažného zariadenia, a preto napadnuté riešenie je voči namietanému dokumentu D4 nové.

Posledný namietaný dokument D5 opisuje pripojenie radlice (snežného pluhu) prostredníctvom závesného ústrojenstva (34), ktoré je zložené z dvoch tyčových závesov (24, 26) oddelených od seba rozperou (28), pripojených k radlici pripojovacími prostriedkami (30, 32). Tyčový záves (24) je pripojený v mieste blízko pri konci radlice (20) a tyčový záves (26) v blízkosti stredu radlice. Toto závesné ústrojenstvo je usporiadané na pripojenie (36) k ťažnému zariadeniu (70) vozidla (66). Na radlici sa nachádzajú vodiace kolieska (38, 42) zabezpečujúce smerové vedenie radlice (stĺpec 4 opisu a obr. 1). Reťaz (46) je k radlici pripojená v blízkosti druhého konca radlice (22) prostredníctvom pripojenia (48). Reťaz (46) je o niečo dlhšia ako je dĺžka závesov (24, 36) a je možné ju v mieste (50) vytvorením slučky skrátiť v spojovacom bode (72). Oba upevňovacie body-aj ťažné zariadenie (70) na pripojenie závesného ústrojenstva (34) aj upevňovací bod reťaze (72) sú upevnené na nárazníku (68) vozidla (66). Reťazou (46) sa nastavuje natočenie radlice za ťahaným vozidlom a je zrejмый, že reťaz (46) tiež predstavuje aj stabilizačný, vyvažujúci prvok celého

ťahaného mechanizmu, keďže na závesné ústrojenstvo (34) je pripevnená radlica nesymetricky, bližšie k okraju (20) radlice (stĺpec 4 opisu od riadku 54 až stĺpec 5, riadok 10 a obr. 7).

Navrhovateľ vo svojom vyjadrení z 18.11.2015 uviedol, že vrchná časť radlice (pluhu) je opatrená prostriedkami na pripevnenie spojovacej tyče, čo je uvedené v nároku aj keď vo vyobrazení je variant s reťazou. S uvedeným tvrdením navrhovateľa nie je možné súhlasiť, pretože v patentovom nároku dokumentu D5 sú uvedené informácie týkajúce sa použitia „tyče“ len v tom zmysle, že opisované ústrojenstvo obsahuje rám, ktorý má prvý tyčový záves pripevnený k radlici cez prvé pripojenie v blízkosti prvého konca a druhý tyčový záves pripevnený k radlici v blízkosti stredu, s priečnym nosníkom usporiadaným medzi tyčami závesu tak, aby sa vytvoril stabilný trojuholníkový tvar ťahaného prostriedku (pozri patentové nároky c) a obr. 1).

Z uvedeného jednoznačne vyplýva, že pod závesnými tyčami sa v tomto prípade myslia závesné tyče (24, 26) s rozperou (28) a nie tyč, ktorá by mala podľa navrhovateľa nahradiť reťaz (46). V patentových nárokoch je len uvedená možnosť nastavenia uhla radlice (čepele) voči nárazníku vozidla, ku ktorému je pripojený (konkrétne patentový nárok 1 e)), avšak aj keď je „prostriedok“ na upevnenie (nastavovanie) uhla uvedený všeobecne, v príklade aj na obr. 1, 2, 3 a 7 je uvedená len reťaz, preto vysvetlenie tohto nároku je potrebné vnímať v tomto rozsahu.

Ďalej navrhovateľ vo vyjadrení z 18.11.2015 vo vzťahu k údajnej existencii „teleskopickej tyče“ v namietanom dokumente D5 uviedol, že: „...vrchná časť ťahaného prostriedku je vybavená prvkami na pripevnenie teleskopickej tyče (46), potom druhý koniec tejto teleskopickej tyče (46) je vybavený druhým prípravkom na upevnenie reťaze (46) k ťažnému oku alebo príchytu (50) ťažného vozidla“. K tomuto vyjadreniu navrhovateľa je nutné uviesť, že ide o zmätočné opísanie zariadenia podľa D5 vo vzťahu k údajnej teleskopickej tyči, označenej navrhovateľom rovnakou vzťahovou značkou (46) ako reťaz, pretože takéto označenie sa v dokumente D5 nenachádza, pričom úrad v tejto súvislosti s odvolaním sa na podanie zo 14.1.2015 a tam uvedenú argumentáciu predpokladá, že navrhoval týmto chcel len vyjadriť možnosť nahradenia reťaze teleskopickou tyčou.

Pri porovnaní napadnutého riešenia s namietaným dokumentom D5 je zrejmé, že podľa napadnutého riešenia je mechanizmus na pripojenie ťahaného prostriedku k vozidlu – jeho vrchná časť vybavená prvkami na pripevnenie teleskopickej tyče a druhý koniec tejto teleskopickej tyče je opatrený druhým prípravkom na jej upevnenie k ťažnému oku alebo úchytu ťažného vozidla zatiaľ čo namietané riešenie nepredpokladá pripojenie teleskopickej tyče, a teda neobsahuje prostriedky na jej pripevnenie a ani samotnú teleskopickú tyč, a preto možno napadnuté riešenie voči riešeniu v dokumente D5 označiť za nové.

Na základe uvedeného je teda možné konštatovať, že predloženými namietanými materiálmi sa navrhovateľovi nepodarilo preukázať, že napadnuté riešenie nie je nové, pretože v namietaných dokumentoch D1 až D5 nie sú obsiahnuté všetky znaky hlavného nároku na ochranu napadnutého úžitkového vzoru. Zároveň je možné uviesť, že ak je hlavný nárok na ochranu nový, nové sú aj všetky nároky na ochranu na hlavnom nároku závislé a obsahujúce všetky znaky hlavného nároku na ochranu.

Navrhovateľ ďalej konštatoval, že napadnuté riešenie v čase podania nebolo výsledkom vynálezcovskej činnosti, pričom poukázal na rovnaké namietané dokumenty.

K nesplneniu podmienky vynálezcovskej činnosti navrhovateľ uviedol, že vzájomnou kombináciou dokumentov D1 až D5 môže odborník dospieť k funkčne zhodnému riešeniu ako je opísané v napadnutom úžitkovom vzore a nahradenie reťaze v dokumente D5 teleskopickou tyčou je pre odborníka v danej oblasti techniky zrejmé.

Navrhovateľ v doplnenom vyjadrení z 18.11.2015 poukázal na ďalšie dôkazy, ktoré sú na prekážku vynálezcovskej činnosti napadnutého riešenia. Uviedol dokumenty a fotografie zaoberajúce sa prípojnými zariadeniami za ATV (All Terrain Vehicle), kde je pluh zasunutý do ťažného zariadenia automobilu po vybratí jeho guľového čapu, čo mu zabezpečuje ako smerovú stabilitu pomocnými ramenami tak aj horizontálny uhol radlice. Navrhovateľ poukázal na web stránku <http://www.dodgedurango.net/forums/durango-accessories-2004-09/1029-since-we-cannot-use-front-hitch-made-rear-snowplow.html> a <http://quad-moto.sk/eshop/radlice-na-odhrnanie-snehu-na-stvorkolky/speedpoint-radlica-za-stvorkolku?sort=p.model&order=ASC>.

K otázke dodatočne predložených dôkazných prostriedkov je nutné uviesť, že podľa § 45 ods. 1 zákona o úžitkových vzoroch rozšírenie alebo doplnenie návrhu na výmaz nie je prípustné; na také rozšírenie alebo doplnenie úrad v rámci konania a rozhodovania vo veci neprihliada. Dodatočné podania je však potrebné posúdiť z hľadiska toho, či len dopĺňajú pôvodný návrh alebo pôvodné dôkazné prostriedky, pričom nesmú ísť nad rámec pôvodného podania. Z ich obsahu alebo poukazu účastníka konania musí byť vždy zrejmé, že sa vzťahujú k rozsahu návrhu tak, ako bol uplatnený alebo ku konkrétnym skutočnostiam, už uvedeným v pôvodnom návrhu. Doplnenie nových dôkazov, ktoré rozširujú rozsah pôvodného návrhu (napr. doplnenie nového dokumentu, ktorý nijako nenadväzuje na pôvodné dôkazy), bude úrad považovať za neprípustné, pričom tieto môžu byť uplatnené len v novom návrhu. V prípade, ak doložené dôkazné prostriedky úrad neposúdi ako rozšírenie pôvodného návrhu vyhodnotí ich vo vzťahu k predmetu konania a zohľadní ich v rámci správnej úvahy správneho orgánu.

Z navrhovateľom dodatočne doložených dokumentov z 18.11.2015 je zrejmé, že dokumenty a fotografie zaoberajúce sa prípojnými zariadeniami za ATV (All Terrain Vehicle) a web stránky <http://www.dodgedurango.net/forums/durango-accessories-2004-09/1029-since-we-cannot-use-front-hitch-made-rear-snowplow.html> a <http://quad-moto.sk/eshop/radlice-na-odhrnanie-snehu-na-stvorkolky/speedpoint-radlica-za-stvorkolku?sort=p.model&order=ASC> sú novopredložené dokumenty a nijakým spôsobom sa nevzťahujú k pôvodne podaným namietaným dokumentom (patentovým spisom) ani odôvodneniu pôvodného návrhu, a preto ich úrad považuje za dokumenty rozširujúce rozsah pôvodne podaného návrhu idúce nad jeho rámec a v tomto konaní o návrhu na výmaz ich z uvedeného dôvodu úrad nebude brať do úvahy.

Odhladnuc od uvedeného je možné doplniť, že navrhovateľ ku svojmu vyjadreniu doložil fotografie bez toho, aby preukázal ich zverejnenie pred dátumom práva prednosti napadnutého riešenia, teda kedy sa stali stavom techniky. Súčasne predložil aj link e-shopu <http://quad-moto.sk/eshop/radlice-na-odhrnanie-snehu-na-stvorkolky/speedpoint-radlica-za-stvorkolku?sort=p.model&order=ASC> s obrázkom, na ktorom je zobrazené zariadenie na odhrňanie snehu (posledný obrázok vo vyjadrení z 18.11.2015), avšak tiež nepreukázal, kedy dané zariadenie bolo zaradené do e-shopu, resp. kedy bolo zverejnené a prístupné verejnosti. Okrem toho montovanie tohto zariadenia za vozidlo predpokladá pripojenie na 3-bodový záves, ktorý sa predáva samostatne, tzn. vyžaduje špeciálne pripojovacie zariadenie.

Čo sa týka predposledného obrázku zaradeného vo vyjadrení navrhovateľa tento je vybraný z internetovej diskusie <http://www.dodgedurango.net/forums/durango-accessories-2004-09/1029-since-we-cannot-use-front-hitch-made-rear-snowplow.html>, kde sa nachádza s uvedením príspevku z roku 2004. Ide teda o zverejnenie pred dátumom prednosti napadnutého riešenia, avšak podstatné pre toto konanie je to, čo už bolo uvedené, že tieto materiály idú nad rámec pôvodného podania a sú teda podľa § 45 ods. 1 zákona o úžitkových vzoroch neprípustné. Z konštrukcie riešenia vyplývajúcej z predloženého obrázku je zrejmé, že tu ide o zváranú masívnu konštrukciu, pripájajúcu sa na ťažné zariadenie, avšak bez využitia ťažného oka.

Pri posudzovaní podmienky zápisu napadnutého úžitkového vzoru – vynálezcovskej činnosti ďalej úrad postupoval podľa zásad metódy „problém-riešenie“, ktorá je pri posudzovaní vynálezcovskej činnosti štandardne používaná. Na základe tejto metódy je možné v maximálnej možnej miere zachovať objektivnosť v procese hodnotenia pri stanovení objektívneho technického problému. Vlastný postup hodnotenia vynálezcovskej činnosti na základe tejto metódy je možné rozdeliť na nasledujúce časti:

- identifikácia najbližšieho stavu techniky,
- posudzovanie technických účinkov dosiahnutých technickými znakmi napadnutého riešenia, ktoré sú rozdielne od technických znakov najbližšieho stavu techniky,
- definovanie objektívneho technického problému, ktorý mal byť vyriešený napadnutým riešením,
- posúdenie, či predmetné riešenie napadnutého úžitkového vzoru je, resp. nie je výsledkom vynálezcovskej činnosti v danej oblasti techniky na základe stavu techniky a objektívneho technického problému.

Dokument predstavujúci najbližší stav techniky, ktorý je základom pre posúdenie otázky obsiahnutia vynálezcovskej činnosti by mal patriť do rovnakej alebo príbuznej oblasti techniky ako napadnuté riešenie, mať podobný cieľ/účel alebo účinok, zodpovedať podobnému použitiu a mať s napadnutým riešením čo najviac spoločných znakov.

V časti „Doterajší stav techniky“ napadnutého úžitkového vzoru majiteľ uviedol, že v súčasnosti sa na odhrňanie snehu a na čistenie komunikácií používajú pluhy, ktoré sú väčšinou montované na nákladné

a ťažšie automobily. Montujú sa na predný rám a pomocou hydraulických zariadení sú uvádzané do prevádzky. Ďalšími používanými zariadeniami sú radlice, ktoré sú upevňované najčastejšie za traktormi. Menej, ale predsa sú odhrňáče montované na záhradné traktory, univerzálne dvojkoľky alebo štvorkolky. Majiteľ ďalej uviedol americké patentové spisy, v ktorých sú opísané a zverejnené riešenia týkajúce sa zariadení na odhrňanie snehu, montovateľné aj na osobné automobily.

V riešení vyplývajúcom z hlavného nároku na ochranu napadnutého riešenia je využité štandardné ťažné zariadenie montované na autá a ťažné oko, bežne slúžiace na upevnenie ťažného lana alebo tyče pri ťahaní druhého vozidla, ktoré je v napadnutom úžitkovom vzore použité na upevnenie teleskopickej tyče pripievnenej k ťahanému prostriedku, pričom prestavovaním dĺžky teleskopickej tyče sa dosiahne nielen zmena nastavenia uhla radlice, ale tiež zastabilizovanie radlice (alebo iného ťahaného prostriedku) v ťahanom smere.

Pri porovnaní konštrukčných znakov a technického účinku jednotlivých súčastí opísaných v namietaných dokumentoch s konštrukčnými znakmi a ich technickým účinkom napadnutého riešenia je možné za najbližší stav techniky označiť dokument D5, keďže tento dokument rieši podobný problém ako napadnutý úžitkový vzor, a to možnosť pripievnenia ťahaného prostriedku za ťažné vozidlo s využitím ťažného zariadenia vozidla.

Ako už bolo uvedené dokument D5 opisuje pripojenie radlice (snežného pluhu) prostredníctvom závesného ústrojenstva (34), ktoré je zložené z dvoch tyčových závesov (24, 26) oddelené od seba rozperou (28), pripojené k radlici pripojovacími prostriedkami (30, 32). Tyčový záves (24) je na radlicu pripojený v mieste blízko pri konci radlice (20) a tyčový záves (26) je pripojený k radlici v blízkosti jej stredu. Toto závesné ústrojenstvo je usporiadané na pripojenie (36) k ťažnému zariadeniu (70) umiestneného na nárazníku (68) vozidla (66). Na radlici sa nachádzajú vodiace kolieska (38, 42) zabezpečujúce smerové vedenie radlice. Reťaz (46) je k radlici pripojená v blízkosti druhého konca radlice (22) prostredníctvom pripievnenia (48). Reťazou (46) sa zabezpečuje natočenie radlice za ťahaným vozidlom (stĺpec 4, riadok 66 a obr. 7) a ako vyplýva z obrázku 7 a z usporiadania jednotlivých súčastí mechanizmu uvedená reťaz (46) predstavuje aj stabilizačný a vyvažujúci prvok celého ťahaného mechanizmu, keďže na závesné ústrojenstvo (34) je pripievnená radlica nesymetricky, bližšie k okraju (20) radlice.

Smerovú stabilitu zabezpečujú v dokumente D5 aj kolieska (38) a (42), ktoré sú na radlici namontované tak, že prostredníctvom klzného člena (56) je umožnený posun kolieska v kanáliku (52a) s tým, že zaistenie kolieska, resp. klzného člena (56) (na ktorom je upevnené koliesko) v nejakej polohe (výške) sa docieli zasunutím kolíka (62) do otvorov (64a, 64b) na kanáliku (52a).

Porovnaním napadnutého riešenia opísaného v napadnutom úžitkovom vzore a v dokumente D5 je možné uviesť, že obidve porovnávané riešenia využívajú štandardné ťažné zariadenie montované na vozidlá, avšak na rozdiel od riešenia v dokumente D5, ktoré na zabezpečenie smerovej stability ťahaného prostriedku využíva kombináciu prostriedkov ako sú smerové kolieska a reťaz s príslušnou dĺžkou, resp. s príslušnou dĺžkou tyčových závesov (24, 26), aby pri zmene smeru alebo prekonaní prekážky nemohlo dôjsť k poškodeniu vozidla, napadnuté riešenie využíva na zabezpečenie smerovej stability ďalší bežne montovaný prvok na vozidlo – ťažné oko, na ktoré pripievňuje teleskopickú tyč ukotvenú aj na ťahanom prostriedku. Technický účinok, ktorý je spôsobený týmto rozdielom medzi riešením napadnutého úžitkového vzoru a dokumentu D5 spôsobí to, že v napadnutom riešení je možné bez montovania ďalších prídavných zariadení a prostriedkov také zapojenie ťahaného prostriedku, aby bolo bezpečne smerovo vedené, súčasne bolo možné ovládanie natočenia radlice voči ťahanému vozidlu aj voči povrchu a tiež, aby nemohlo dôjsť pri náraze na prekážku k poškodeniu vozidla.

V tejto súvislosti je nutné uviesť, že z dokumentu D5 nevyplýva alternatívne použitie teleskopickej tyče namiesto reťaze. Navrhovateľ však uviedol, že pre odborníka v danej oblasti techniky je výmena reťaz/teleskopická tyč zrejme a podľa neho reťaz aj funkčne nahrádza teleskopickú tyč. Majiteľ vo svojom podaní namietal, že nikde v dokumente D5 nie je návod na zámenu reťaze za teleskopickú tyč a podľa majiteľa navrhovateľ ani nepreukázal všeobecné vedomosti o tom, že by zámena reťaze za teleskopickú tyč bola podľa odborníka v danej oblasti samozrejme. Nemožno ich ani považovať za technické ekvivalenty, pretože tyč je schopná prenášať ťah, čiastočne tlak a do určitej miery ohyb, avšak reťaz nemôže prenášať tlak.

V dokumente D5 je teda umožnené pripojenie radlice prostredníctvom tyčových závesov (24, 26) a závesného ústrojenstva (34) na pripojenie k ťažnému zariadeniu vozidla. Pripojenie radlice je k tyčovým závesom asymetrické, bližšie k jednému okraju radlice. Na opačný koniec radlice je pripevnená reťaz tak, aby ňou bolo možné natočiť radlicu a súčasne ťahom vyrovnáva stabilitu ťahaného prostriedku, pretože pri takomto rozostavení a pripevnení tyčových závesov (24, 26) by došlo k posuvu (natočeniu) radlice do jedného smeru (bližšie k okraju 20) aj napriek použitiu smerových koliesok (38, 42). V uvedenej „bežnej“ prevádzke je stabilita ťahaného prostriedku takýmto spôsobom zabezpečená.

Avšak v prípade, ak by došlo k nárazu radlice do pevnej časti (napríklad zmrznutý sneh, väčší kameň a pod.) napriek smerovému vedeniu kolieskami, mohlo by dôjsť k vybočeniu ťahaného prostriedku do jednej zo strán. Ako bolo uvedené v jednom smere je vybočenie zabezpečené umiestnením reťaze (aj keď v D5 je spomínané umiestnenie reťaze najmä na natočenie radlice), ktorá je však upevnená na nárazníku vozidla, čo nepredstavuje upevnenie, ktoré by mohlo znášať väčšie sily a existuje tu pravdepodobnosť toho, že sa upevnenie z nárazníka vytrhne, alebo sa odtrhne celý nárazník. V prípade narazenia na prekážku na opačnej strane (koniec radlice – 20), reťaz nie je vôbec schopná zachytiť tlakovú silu a radlica by mohla vybočiť v takom rozsahu, že by narazila na vozidlo. Tomuto je možné predísť dostatočnou dĺžkou tyčových závesov (24, 26).

V tomto prípade ako vyplýva z uvedeného rozboru technických účinkov rozdielnej konštrukcie podľa napadnutého riešenia a podľa dokumentu D5 je nutné súhlasiť s majiteľom, že reťaz samotná a ani spolu s ďalšími znakmi zariadenia opísanom v dokumente D5 nie je schopná plniť rovnakú funkciu ako teleskopická tyč, a teda nemôže byť jej technickým ekvivalentom.

Vzhľadom na uvedené je teda možné za objektívny technický problém stanoviť potrebu vytvorenia alternatívneho ústrojenstva na pripojenie ťahaného prostriedku s kĺbom ťažného zariadenia, jeho stabilizáciu v prípade smerového vedenia ťahaného prostriedku a pri radlici možnosť nastavenia sklonu radlice voči povrchu, nad ktorým je umiestnený ťahaný prostriedok a aj voči ťažnému vozidlu.

Ako už bolo uvedené podstata napadnutého technického riešenia spočíva nielen v tom, že je možné využiť bežné ťažné zariadenie a pripojiť k nemu ťahaný prostriedok (napr. pluh), ale využíva aj ďalší prvok nachádzajúci sa na vozidle a to ťažné oko vozidla, ktoré je pri bežnej prevádzke vozidla prednostne využívané na pripojenie ťažného lana, a tým umožnenie ťahania nepojazdného vozidla. Napojením ťahaného prostriedku, napr. pluhu na ťažné zariadenie a súčasne teleskopickou tyčou na ťažné oko sa dosiahne pevne stabilizované pripojenie ťahaného prostriedku. Ostatné namietané dokumenty (D1-D4) v stave techniky opisujú iné možnosti riešenia pripojenia ťahaného prostriedku, pričom nevyužívajú ani ťažné zariadenie a ani ťažné oko, ani nikde v daných riešeniach D1-D4 na takúto alternatívu nenabádajú, naopak v dokumente D1 je dokonca možnosť napojenia na ťažné zariadenie odmietnutá.

Napadnuté riešenie opísané v hlavnom nároku na ochranu teda nevyplýva zrejším spôsobom z namietaných dokumentov D1 až D5, ale je výsledkom vynálezcovskej činnosti, a preto je nutné konštatovať, že hlavný nárok na ochranu splnil v čase podania aj podmienku vynálezcovskej činnosti.

Pokiaľ bolo preukázané, že hlavný nárok na ochranu splňa podmienku vynálezcovskej činnosti, nie je potrebné skúmať v tejto súvislosti ďalšie nároky, ktoré sú na hlavnom nároku závislé, pretože aj tieto podmienku vynálezcovskej činnosti v spojení s hlavným nárokom na ochranu splňajú. Z uvedeného dôvodu neboli posudzované ani majiteľom predložené upravené nároky na ochranu.

Na základe uvedených skutočností je možné konštatovať, že navrhovateľovi sa predloženými namietanými dokumentami nepodarilo preukázať, že napadnutý úžitkový vzor nespĺňa v čase jeho zápisu podmienku na zápis do registra podľa ustanovení § 4 zákona č. 517/2007 Z. z. o úžitkových vzoroch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení zákona č. 495/2008 Z. z., a preto bolo rozhodnuté tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Poučenie o opravnom prostriedku:

Podľa § 53 ods. 1 zákona č. 517/2007 Z. z. o úžitkových vzoroch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení zákona č. 495/2008 Z. z. možno proti tomuto rozhodnutiu podať na úrade rozklad v lehote 30 dní od jeho doručenia. Včas podaný rozklad má odkladný účinok.

JUDr. Ingrid Maruniaková
generálna riaditeľka
sektie hlavných procesov

Doručiť:

Ing. Ivan Belička
Švermova 21
974 04 Banská Bystrica

Ing. Róbert Porubčan
Puškinova 19
900 28 Ivanka pri Dunaji